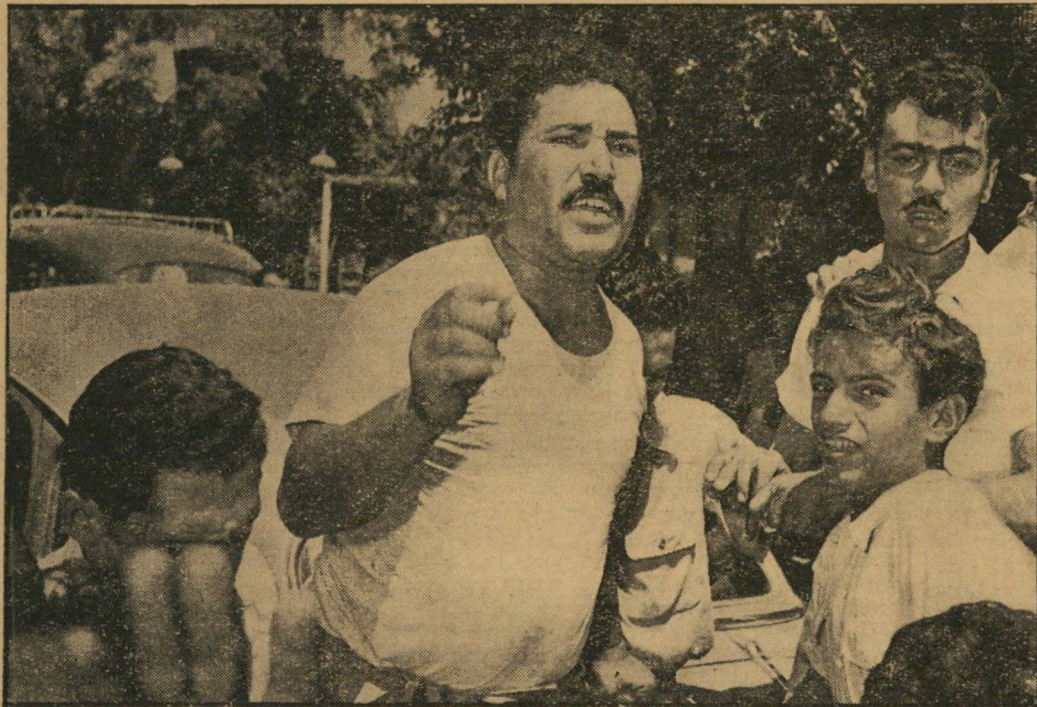

אור אדום למספר ירוק

נהגים מפגינים ליד העירייה
"לחמו על לחמכם!"

האורות האדומים והירוקים בכיכר מגידוד תל-אביב, המשיכו להתחלף, כהרגלם, בקצב קבוע, אך לשוא: התנועה ברחוב אלנבי נהפכה לתנוחה. בעלי המכוניות ישבו מעוצ' בנים מאחרי ההגה, צפרו בצופרות כל פעם שחשבו את עצמם רחוקים במידה מספקת משוטרי התנועה, כעוד ש' הולכי-הרגל, שוכו לשעות אחדות בעליונות בלתי-צפויה, חצו את הכביש בכל מקום שרצו ללא-חשש: שוטרי התנועה לא שמו את לבם לווסות כאלה, היו עסוקים מדי בענייני גים חשובים יותר.

שביתה נהגי המוניות היתה בשיאה. נציגיה עמדו ברח' אלנבי, הורו לכל מכונית ירוקת-מספר לפנות לרחוב ביאליק, להתקבץ בכיכר הקטנה שלפני בית-העירייה, מקום בו התנהל משאומתן סוער בין נציגי הנהגים לבין באי-כוח העירייה ומשרת התנועה. נהגים שניסו להתחמק מהשתתפות בהם גנה נענשו עלידי חבריהם קשות, אם בהוצאת האוויר מגלגליהם ואם בסטירת לחי מצלצלת. הרחוב הפך למגרש חניה עצום. צופרי המכוניות ציפצפו. אולם נהגי המוניות ציפצפו עליהם.

תגבורת המשטרה, בהנהגת מפקח משטרה מכוסה כר' כבים, הסתערה על הקהל בצעקות "להתפור! להתפור!" השוכתים לא נסוגו, וכמה כובעי משטרה עפו באויר. שלושה נהגים הפכו נוסעים, וכו לנסיעת-חינם לתחנת-המשטרה. **אנשי החאפ.** נהגי המוניות, שקראו לעצמם "אנשי

שעונים צבעוניים. במשרדו בקריה נינע אליעזר בר, המפקח על התעבורה בדרכים את ראשו. "רק האוטובוס יכול לפתור את הבעיה", פסק. "אי אפשר לתת למוניות תחנות קבע. הן תתפוסנה בדיוק את אותו המקום כמו האוטובוס. אך בעוד שהאוטובוס לוקח 20 נוסעים, תקח המוטובוס רק נוסע אחד. כל מכונית עומדת עוצרת את התנועה. איני צורך להיות מומחה כדי להבין זאת!"

בשעתו הציג בר להתקין שעונים צבעוניים במוניות. לכל אזור שעון בעל צבע משלו שירשום את אורך הנסיעה. הנהגים לא אהבו את הרעיון, אולם עתה נטו להסכים לו. איים בר: כל מונית שתקח נוסעים ליד תחנות אוטובוסים, תיעצר, יחד עם בעליה.

יתדות בגלגלים. הנהגים שעמדו ליד בנין העירייה לא התרשמו מן האיום. "עלינו להיות מאוחדים!" צעק בנימין מזרחי ("חאפסר מס' 1") לחבריו. אולם, הוסיף, כדאי לחכות. העירייה והמשטרה מוכנות להתפשר, רק משרד התחבורה עודנו תוקע יתדות בגלגלי המוניות. "עליכם להיות מוכנים להופיע בקריה וללחום על פרוסת לחמכם!" אחרי הנאום התפורו הנהגים, חזרו איש איש לביתו, שם עוד היתה פרוסת הלחם מצויה.

* מקור ההמצאה: הצורך בנסיעות בשבת, כשתחבורת האוטובוסים שובתה. משם עברה ההמצאה גם לימי החול.

החאפ" מפני שנאלצו לחטוף נוסעים בגגיבה, הם נהגים חסרי תחנות-קבע, המשוטטים ברחובות ומציעים את שרותם לקהל המזיז בתור לאוטובוסים. אנשים רבים משלמים ב"ר צון את הפרש של כמה גרשים, מעדיפים מקום נוח במור ניות על הדוחק המיוזע באוטובוס. נהגי "השרות" עשו עסק מצויין. הם המציאו המצאה זו, שהיא יחידה במינה בעולם, עוד נימי הבריטים שוטטו בחוצות תל-אביב, ומעולם לא חסרו להם "קליאגטיס".

השבוע פתחו במלחמה פסיכולוגית מוגברת, הציגו לקהל הצעה מדהימה: לקבוע את מחיר הנסיעה במונית ל-50 פרוטה, לעומת 45 פרוטה מחיר הנסיעה באוטובוס. הרמזו לקהל: האוטובוסים עושים אותה.

מטרת מלחמתם של הנהגים היתה: הכרה רשמית מצד השלטונות; תחנות קבועות ברחוב, כמו תחנות האוטובוסים בוסים הפסקת הוצאתם של מספרים ירוקים — והגבלת כל מונית לאזור מסוים.

טענו הנהגים: הממשלה הוציאה מספר עצום של מס' פרים ירוקים, לא נתנה להם מקום להניח בו את גלגליהם. פעם יכלו לעמוד ליד התחנה המרכזית, אולם משם גורשו על ידי בוריס שטרן, המומחה הזר לתחבורה, שהוזמן על ידי הממשלה. אחר חנו ברחוב יהודה הלוי, אך משם גורשו על ידי העירייה. היה זה הקש ששבר את גב המונית — הנהגים הכריזו שביתה.

מנהיג-נהג נואם
הקשי ששבר את המונית.

לומר, בהצביעים על אפס, כמנהג סין: "ה" מן שי ציונג'ו ירטהאי זין, אנתנו יהודי סין."

עתונות

פני מפא"י כפני הדור

חברי מפלגת פועלי ארץ-ישראל שילשלו יותר מ-100 אלף ל"י לתוך קופת המפלגה, כדי להקים את הכנין המפואר, בעל ארבע קומות ומסעדה, אליו עברה לפני שלוש חדשים מערכת הדור. יתר על כן, הם חתמו בהמוניהם על העתון שכמעט איש מהם לא חלם אפילו לקרוא אותו. ואם שכחו לחתום, הוזכר להם הדבר בצורה עדינה עלידי האנשי שים שהקאריירה שלהם היתה תלויה בהם.

אלא שכל זה לא הועיל: העתון, שנמכר כפחות מ-1500 טפסים ליום במכירה החיפ' שית בקיסקים אשר בכל רחבי הארץ, הוסיף להפסיד הון קטן של 4000 ל"י בכל חודש. הפסד כזה יכול להרגיז גם את המפלגה הע' שירה ביותר בעולם.

להפסד זה היו כמה סיבות: העתון, ש' חזר ברגל האחת להי' ת צהיב וסנסציוני, נשאר תקוע ברגלו השניה במסורת המעז' בשת של דבר. חלק גדול מחברי המערכת שלו היו עסקנים מפלגתיים קטנים חסרי כש' רון. העתון עצמו עסק בעיקר בפולמוס מגעיל עם עתונים יריבים — שכל הוצאתו היתה (המשך בעמוד 10)

פעיל בכל פעולותיו. הגל הראשון של העלייה ההמונית מסין היה קטן: רק קבוצת בחורים שבאו במס' גרת המחיל לתת את חלקם למלחמת השחרור. הם באו לישראל באנייה מצרפת, אליה הגיעו דרך עיראק וטוריה.

השעה היתה מאוחרת מאד, כשנכנסה האינייה לגמל חיפה. פקדי הנמל היו מנומגמים ועייפים משאלות שיגרתיות לצורך מילוי טפסים שיגרתיים.

"ארץ המוצא?"
"סין."
"שמע, חבר, תפסיק את החכמות עכשיו. השעה מאוחרת ויש לנו עוד המון עבודה. ארץ המוצא?"
לא קל היה לשכנע את הפקיד.

אצבע על האף. חדשים אגדים אחר' כך החלה העלייה הגדולה. היא באה באניות, כמו כף התקוה הטובה, או דרך ארצות הברית, ובמטוסים ישר ללוד.

הסינים הם אנשים שמחים. הם חוגגים שלושה ראשי-שנה: היהודי, האורחי והס'ני. ני. כמה מהם התחילו כבר להתעניין גם בראש השנה הערבי, לעתים קרובות, כמו השבוע, הם מתכנסים ומבלים בצחצח ברוב עליונות, זוכרים את העבר, מתחכחים על ההווה ומתכננים את העתיד. היין זורם כמו מי הנהר הצהוב.

אם כי השתרשו לחלוטין בישראל, הם עדיין פטריטים גדולים של סין. הם גאים

לפתוח בעסקי מסחר לא עלו מעולם ליש' ראל, ויתכן שגם לעולם לא יעשו זאת. הם דרים בקאי-פנג, עיר קטנה בלב לבה של סין, נראים כסינים, מדברים סינית, לובשים לבוש סיני ומקיימים את כל מנהגי החיים הסיניים.

המנהג היהודי היחיד שנתר לפליטה, הוא מנוחת השבת. ביום זה הם מתכנסים במקדשים קטנים, בנויים בסגנון הפגודה ה'סינית, פורשים מגילות קלף עתיקות, קור' אים מתוכן, מימין לשמאל, ומזמרים תפ'לות נושנות, מזורות, בהן כלולה ההבטחה לחזור ביום מן הימים לעיר רחוקה הקרויה זיילי-סאל'ן, בה חיו אבות אבותיהם.

פעם היתה זו עיר בנוייה לתלפיות, מוקפת חומות עבות ומגדלים גבוהים, משש כמו פקינג, וחאו דאיו הגיבור משל בה. מקדש נהדר, בנוי זהב ועץ ארגמן התנוסס בזיילי-סאל'ן, אך אויב אכזרי היום אותו. משום כך הם צמים אחת לשנה, ביום קיץ לוהט. צום שני הם מקיימים חדשים אחר-כך, כאשר הפורטיון החום הגדול מסתיים והסתיו הזהוב פורש את ממשלתו על פני סין.

"בני חכמות!" עולי סין בישראל הם מיהודי רוסיה, שהיגרו אליה במלחמת העז' למ הראשונה ובזמן התנועה. בישראל קנו לעצמם שם טוב: הם עבדו במשקים ובי'פלוגות-עבודה, ירדו לביצות החולה וחדרה, עבדו במכרות המלך בסדום. בבוא הזמן, הצטרפו כמעט כולם לאצ"ל, לקחו חלק

נשתרשו בארץ, צריך לחיות על הרמה של הארצות המפותחות ביותר, לעבוד כמו באר' צות המסגרות ביותר. אם רצוננו לשמור על עצמאותנו הכלכלית והמדינית, חייבים אנו להגביר את פריון הייצור עד המקסימום.

הדבריהם, שלא היו חדשה, הישרו דכאון באולם. רק בלחש העיר אחד היצרנים: "מה יהיה אם נגדיל את פריון הייצור? כיום עובדת התעשייה רק ב-50% של יכולתה, והאבטלה גוברת והולכת. אם נגדיל את פריון הייצור, יהיה עלינו לשקט מכונית נוספות ולפטר פועלים נוספים."

עולים

ציונג'ו פירוש סין. ירטהאי פ'י רושו יהודי. זין פירוש איש (או אנשים). חמשת אלפים כאלה מצויים בישראל.

אם פוגש מישהו באדם הדובר עב' רית במבטא רוסי מודגש ואנגלית ללא מבטא כלל, יכול הוא להתערב בכסחון, מאה על אחד, שפגש באחד מהם, אך לאכזבתו לא יבחין כלל בעיניים צרות ומשופעות או בעצ'מות לחיים בולטות, מתחת לכובע אין כל סיכוי לגלות צמה, ואם אשה היא — הרי לרגליה גודל טבעי בהחלט.

היהודים שבאו לסיין יחד עם מרקו פולו

